מה לאמה העבריה שכן יוצאה בכסף

Why is it so by an אמה העבריה; because she leaves through כסף

OVERVIEW

The אמה sought to derive קידושי כסף from a קידו מאמה. If an אמה who is weaker than an נקנית בכסף, then is not נקנית בכסף, can be נקנית בכסף, then an נקנית בכסף אשה (who is stronger than an אמה can surely be נקנית בכסף. The אשה initially attempted to refute this ק"ו by saying יבמה תוכיה; meaning that being 'stronger' than an אמה (in the sense of being נקנית בביאה) is not a compelling reason to be נקנית בכסף is (also) נקנית בכסף (and therefore 'stronger' than אמה and nevertheless is not נקנית בכסף עוכיה נקנית במה במה בכסף לאמה and nevertheless is not יוכיה by arguing that an יבמה is 'stronger' than a יבמה for a יוכיה is not מברא וצאה בשטר (as an אשה is) and a אשה בשטר וצאה בשטר וצאה בשטר וצאה בשטר is not אשה offered its refutation of the י"נאה בשטר is אמה not.

asks: תוספות

ואם תאמר נילף כסף מביאה²

And if you will say let us derive קנין כסף by an אשה from אשה by an אשה by an אשה through a קנין ביאה will be as follows -

ומה ביאה שאין קונה באמה העבריה קונה באשה –

And if ביאה, which is not קנין by an אמה (proving that it is a weak קנין), is nevertheless אשה by an אשה, then -

כסף שקונה באמה העבריה אינו דין שיקנה באשה $^{-3}$ שיקנה באמה העבריה אינו דין שיקנה באשה which is קנין by an אמה העבריה (proving that it is a stronger קנין than ביא, it should certainly be אשה אם אשה.

מוספות answers:

ויש לומר כל שכן דאיכא למיפרך⁴ יבמה תוכיח ֿ שנקנית בביאה ואינה נקנית בכסף:

¹ The term 'weaker' here means that she does not have the capacity to be acquired in the manner that an אשה can be acquired. The term 'stronger' indicates the capability to be acquired.

 $^{^2}$ ססף is a 'stronger' ביאה החום ביאה in the sense that it is effective in places where ביאה is not (as חוספות points out). ביאה is not מכף by an אמה אמה, and ססף is; proving that כסף is stronger than ביאה. It follows that wherever is effective ([as] by an ססף should surely be effective.

³ The advantage of this "ק" (over the מה לאמה שכן יוצאת בכסף) is; that we cannot say אכן יוצאת בכסף, for we are not discussing the strengths and weaknesses of אמה but rather the strengths and weaknesses of מסף and בכסף. [The fact that אמה is יוצאת בכסף only enhances the strength of קנין כסף.]

⁴ תוספות is refuting the basic assumption of this ק"ו that כסף is stronger than ביאה. It is not so; for ביאה may be stronger than כסף. This can be proven from יבמה that she is not נקנית בביאה but is נקנית בביאה but is נקנית בביאה but is נקנית בביאה שאינו קונה ביבמה במקום שביאה קונה, but) states; מה לכסף שכן הורע כחו שאינו קונה ביבמה במקום שביאה קונה.

⁵ The word תוכיה here is to be understood that יבמה 'proves' that ססף is not 'stronger' than ביאה.

And one can say; we can certainly refute the יבמה by saying יבמה will disprove this ק"ו; for a נקנית בביאה and is not נקנית בכסף.

<u>SUMMARY</u>

is not (necessarily) a stronger ביאה than ביאה (even though קונה is כסף by אמה and ביאה is not), for כסף is not יבמה by a יבמה where הונה is ביאה.

THINKING IT OVER

explained that we cannot derive קידושי כסף from ביאה because ביאה is stronger than כסף, for it is קונה ביבמה (which כסף is not), and therefore it is קונה באשה (but כסף will not be קונה באשה, since it is not קונה ביבמה). Why do we not ask on this פירכא that שטר even though שטר is not קונה by a יבמה, nevertheless it is אשה by an אשה (so the same should apply for כסף). If we will argue that מכניס is אשה by an אשה and therefore it is מכניס (as opposed to כסף which is not מוציא), we can respond that ביאה תוכיח, for is not מוציא and nevertheless it is מכניס. It will be a חזר הדין; so we can derive כסף through a שטר מיטר פסוק מיטר מיטר עטר why therefore is a פסוק necessary?! 7

<u>APPENDIX</u>

Concerning the question which the מהרש"א (and others) asks that we should say מטר יוכיה and disprove the פירכא from יבמה, it is possible to suggest the following argument. In our ק"ו from כסף, both the חומרא וקולא as well as the דין that is to be derived are concerning קנין. The initial כסף is that it is קונה באמה, the subsequent פירכא that המור is חמור than כסף (for it is קונה ביבמה) is concerning קנין, as well as the דין that is to be derived is concerning קנין. In such a case perhaps it is inappropriate to ask שטר יוכיה as will be explained.

There are other instances of a ק"ו where the חומרא וקולא as well as the יוכיח and the intended דין are concerning different issues. For instance the ממרא in ממרא derives

⁶ The כ"ש can be understood in two ways. 1. Initially when the גמרא said יבמה חוכיח, it did not refute the basic assumption of the יוכיה that אשה is 'stronger' than אמה. It was (merely) a יוכיה that even if something is stronger than אמה (like a במאה, which is נקנית בביאה, nevertheless it does not necessarily follow that it should be יוכיה However in this יבמה the יבמה is not merely a יוכיה, but destroyed the entire foundation of the "ק"ו which suggested that כסף is stronger than ביאה. From יבמה we see that ביאה is stronger than כסף. 2. The מעיקרא דדינא פירכא did not entirely disprove the purported claim of the ק"ו that an אשה is stronger than a אמה as far as being נקנית is concerned; the manner in which it refuted the אמה was that since אמה has additional ways of יבמה, therefore we cannot derive אשה from אמה. However here, יביאה refutes the entire basis of the ק"ר (as mentioned in # 1). Since this ק"ר can be refuted more soundly than the ק"ר which the ברייתא brings, therefore the ברייתא chose that ק"ו over the ק"ו which תוספות suggested.

⁷ See מהרש"א [הארוך]. See also 'Appendix'.

 $^{^{8}}$ כד,ב וכה,א.

that בב"ח is אסור בהנאה from a ק"ו מערלה. The בב"ח of חומרא over בב"ח is that נעבדה נעבדה therefore if אסורה בהנאה, therefore if אסורה בהנאה, then בב"ח which is חמורה (since נעבדה בו should be surely) אסורה בהנאה.

The גמרא המור than הנב"ח, for אין is more מרלה המור המור בב"ח, for ערלה אין לה ערלה אין לה המור המור המור המור המוע הכושר. This פירכא is then refuted by a יוכיח from אחר, for המוע לה שעת המושר אחר בבנאה and nevertheless it is אסור בהנאה should also be בב"ח.

The יוכיה ומץ המץ המץ המץ וניה is understood. Granted that ערלה ארב" בב"ה over בב" (that בב"ה חומרא (לא היתה שעת הכושר הנשר המץ החומרא הומרא ואיסור הנאה וא היומרא הכושר הומרא הומרא הומרא הומרא הומרא הומרא הומרא הומרא הומרא סחב הומרא הומרא הומרא הומרא וויכים וא הומרא הומרא הומרא הומרא הומרא הומרא הומרא הומרא הומרא ק"ו הומרא הומרא ק"ו הומרא המור המור המור המור המור המור הומרא הומרא

This יוכיח there is valid because the various חומרות (whether לא or עבדה בו עבירה מעבדה בו עבירה (whether היוכיח or that is to be derived (איסור הנאה). We can debate whether the new איסור הנאה is the cause of the intended איסור הנאה or not. איסור הנאה is irrelevant to איסור הנאה.

If we will say יוכיח; for it is not קונה ביבמה and is קונה באשה, what will that prove? Can we say that it will prove that כסף is stronger than ביאה, or that the הומרא of לונה נואה (that it is קונה ביבמה) is irrelevant? Definitely not! It cannot prove that כסף is stronger than ביאה. And it cannot prove that the fact that ביאה (by קונה בימה הוב is irrelevant. For any ביאה הוב ביאה is always relevant when we are discussing whether כסף must be קונה is ביאה?

To summarize: A יוכיה is valid to refute a פירכא when we can discuss whether the הומרא is relevant to the דין or not (as the case is concerning the ערלה of חמרא (of שעת הכושר). We can say that שעת הכושר is irrelevant concerning איסור הנאה is similar to the סיומרא However when the פירכא is similar to the original חומרא and is in the very same category of the דין which we wish to derive, then certainly i of this sort proves nothing!